

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Az irat elektronikus irattal
készített másolat
2020 DEC 29.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 1.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐPÁTON:	
Postán/Gyűjtőlédár/Személyesen/E-mailen/Faxon/E-irat	
Érkezett:	2020 DEC 29.
PÉLDÁNY:	IV.
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FŐLAJSTROMSZÁM UTÓPÁTON:	200.124/19

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED]

indítványozó

az F/1. sz. mellékletként csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, dr. Péterfi Vera ügyvéd, ([REDACTED])

útján

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 26.K.700.124/2019/17. számú ítélete és a Kúria, mint másodfokú bíróság Kf.III.37.236/2020/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés (jogbiztonság elvéből fakadó hátrányos visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalma), XXVIII. cikk (7) bekezdés (jogorvoslathoz való jog), XXIV. cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (1) bekezdés (tisztességes módon és ésszerű időn belül lefolytatott eljárás elve) alapján, és az Abtv. 43. § (1) bekezdésének megfelelően azokat semmisítse meg.

Kéréstem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Az alkotmányjogi panasz tárgya és jogi feltételeinek igazolása

1. Indítványozó az alkotmányjogi panaszt a Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 26.K.700.124/2019/17. számú és a Kúria, mint másodfokú bíróság Kf.III.37.236/2020/4. számú, a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara etikai eljárása során hozott EBE-7-28/2017. számú határozata jogszerűségének elbírálása tárgyában hozott ítéletei, mint alaptörvény-ellenes határozatok megsemmisítése iránt terjeszti elő.

2. A sérelmezett ítéletek az indítványozónak az Abtv. 27. § a) pontja szerint Alaptörvényben biztosított jogait sértik. Az indítványozó az Abtv. 27. § b) pontja szerinti rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, az ítélet elleni felülvizsgálatot a Kp.116.§ d.) pontja eleve kizárja.

[REDACTED]

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/00087-0/2021
Érkezett:	2021 JAN 19.
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	X

3. Az indítványozó az Abtv. 28. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt egyben kiterjeszti a az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (továbbiakban: Szaktv.) 157. § (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és ex tunc hatályú megsemmisítésére. Az indítványozó álláspontja szerint a megsemmisíteni indítványozott bírósági ítéletekkel bekövetkezett alapjogsérelmek részben a Szaktv. ezen rendelkezésére tekintettel is következtek be, így ezen rendelkezés hatályban maradása esetén orvosolhatatlanok maradnak az okozott alapjogi sérelmek.

4. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontja szerinti alkotmányjogi panasz jogintézményének „elsődleges célja [...] az egyéni, szubjektív jogvédelem: a ténylegesen jogsérelmet okozó alaptörvény-ellenes jogszabály, illetve alaptörvény-ellenes bírói döntés által okozott jogsérelem orvosolása. [...] a panasz befogadhatóságának feltétele az érintettség, nevezetesen az, hogy a panaszos által alaptörvény-ellenesnek ítélt jogszabály a panaszos személyét, konkrét jogviszonyát közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan érintő rendelkezést állapít meg, s ennek következtében a panaszos alapjogai sérülnek. {33/2012. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [61]-[62], [66]}” {idézve: 3367/2012. (XII. 15.) AB végzés, Indokolás [13], [15]}. Az indítványozónak az Abtv. 27. §-ában megkövetelt, közvetlen és aktuális személyes érintettsége ennek megfelelően fennáll, mivel a megsemmisíteni kért bírói ítéletek az indítványozó és a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara közötti jogvita tárgyában hoztak az indítványozóra nézve kedvezőtlen döntést.

5. Az indítványozó a Abtv. 29. §-a szerinti bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet az Alaptörvény Alapvetés fejezetében meghatározott, a B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezetett visszaható hatály tilalmára, továbbá a Szabadság és Felelősség fejezetben alapjogként meghatározott, a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog sérelmére, illetve a XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog megsértésére alapítja.

6. Ennek megfelelően az indítványozó határozottan kéri az Alkotmánybíróságtól – a jelen alkotmányjogi panasz III. részében részletesen is kifejtésre kerülően – alaptörvény-ellenes bírósági határozatok megsemmisítését az Abtv. 43. § (1) bekezdése szerint, továbbá annak megállapítását, hogy az eljárást az Abtv. 43. § (2) és (3) bekezdése rendelkezései szerint meg kell ismételni.

7. Az indítványozó az 5. pontban felsorolt Alaptörvényben garantált jogainak sérelme miatt a Szaktv. 157. § (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítása és ex tunc hatályú megsemmisítése iránt egyaránt határozott kérelmet terjeszt elő az Abtv. 28. § (1) bekezdésére, valamint a 26. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel. Figyelembe véve, hogy a jelen alkotmányjogi panaszban megsemmisíteni kért bírói döntések alapjául ezen jogszabályhely szolgált.

8. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, 2020. szeptember 9-én kelt és jogerős Kúriai ítéletet az indítványozó 2020. október 27-én vette át. Az alkotmányjogi panasz ennek megfelelően az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint határidőben előterjesztett.

9. Az Abtv. 52. § (5) bekezdése szerint az alkotmányjogi panasz eljárásokban az indítványozónak nyilatkoznia kell adatai kezelését illetően. Az indítványozó ezúton nyilatkozik, hogy személyes adatai közléséhez nem járul hozzá.

II. Az alkotmányjogi panasz lényeges ténybeli és jogi előzményei

II./1. Etikai eljárás megindítása a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara előtt

10. Az indítványozó [REDACTED] Polgármesteri Hivatal Gyámhivatalánál intézkedés megtételét kezdeményezte, annak gyanújával, hogy az akkor alig 3 éves kislányát a kapcsolattartás alatt szexuális abúzus érte az apa részéről. Az ennek folytán indult gyámhatósági eljárásban [REDACTED] igazságügyi pszichológus szakértőt rendelték ki, akinek a [REDACTED] készített szakértői véleménye alapján a gyámhivatal az intézkedés megtétele iránti kérelmet első fokon elutasította, amely döntést a másodfokon eljáró közigazgatási szerv helybenhagyott.

Az indítványozó a szakvéleménnyel és a szakértői vizsgálattal összefüggésben [REDACTED] pszichológus szakértővel szemben [REDACTED] etikai eljárást indított. Az eljárás alapjául az szolgált, hogy sérült a négy szemköztiség elve, mert a vizsgálaton a gyermek – vizsgálatra nem idézett – apja is jelen volt, holott a szakértői vizsgálat tárgya éppen annak a ténynek a feltárása volt, hogy a gyermeket bántalmazta-e az apja. A szakértő a 3 és fél éves gyerekekkel nem tudott bizalmi kapcsolatot kialakítani, továbbá nem utasította rendre a vizsgálatot különböző módon befolyásoló apát. A szakvéleményben ezen túl nem utalt azokra a rendelkezésre bocsátott dokumentumokra – az etikai eljárásban hivatkozott [REDACTED] és [REDACTED] szakértők szakvéleményei – amelyek [REDACTED] szakvéleményétől lényeges pontokon eltérő megállapításokat tartalmaznak.

11. Az etikai eljárás [REDACTED] indult meg, azt az első fokon eljáró Budapesti Igazságügyi Szakértői Kamara azonban felfüggesztette, mivel a másodfokú gyámhivatali határozat ellen az indítványozó keresettel élt. A Fővárosi Bíróság a keresetet 9.K.30.762/2009/8. számú, [REDACTED] kelt ítéletével elutasította. Ezt követően a Budapesti Igazságügyi Szakértői Kamara az etikai eljárást a [REDACTED] kelt határozatával megszüntette, arra a megállapításra jutva, hogy a szakértő etikai vétséget nem követett el. Az indítványozó a döntés ellen fellebbezett, melynek nyomán eljáró másodfokú etikai tanács a [REDACTED] kelt MISZK-OEB-25/2010. számú határozattal az elsőfokú döntést helybenhagyta.

II./2. A Fővárosi Törvényszék ítélete

12. Az indítványozó keresettel támadta a másodfokú etikai tanács MISZK-OEB-25/2010. számú határozatát, amelyet a Fővárosi Törvényszék a 2012. október 25-én kelt 6.K.32.593/2011/9. számú ítéletével hatályon kívül helyezett és a másodfokú etikai tanácsot új eljárásra kötelezte.

13. A Törvényszék ítélete szerint „a szakértő megsértette az Etikai Kódex 3.06. pontját, amikor véleményének utolsó oldalán a 4. pontban a feszült szülői viszonyrendszerre utal, melyről a vizsgálat rövid időtartam alatt saját megfigyelése alapján nem győződhetett meg, különös

[REDACTED]

tekintettel arra, hogy nem a szülők vizsgálata volt a kirendelés célja. A szakértő az édesanyával és nem a gyermekkel kapcsolatos szubjektív megállapítását írta le akkor, amikor a felperessel kapcsolatban azt rögzítette, hogy [az anya a gyermek] »elejtett, apjával kapcsolatos, akár félreérthető megjegyzéseire, mondataira rendkívül érzékenyen figyelt és reagált, esetleg túlértékelte azokat«. A szakvélemény 4. pontjának első mondata már tartalmazta a kirendelő kérdésére adott választ, [...] a szakértőnek ezen tárgyilagos megjegyzésen túlmutatnia nem lett volna szabad. Tévedett a szakértő, amikor a [REDACTED] tartott meghallgatásán akként nyilatkozott, hogy »ha az anya részt vehet a vizsgálaton, akkor az apa is részt vehet, mivel elsősorban rá vonatkozott a vizsgálat«, a kirendelés ugyanis a kislány magatartására vonatkozott, a 4. kérdés csupán az édesanya esetleges „betanítását” rendelte vizsgálni.” (26.K.700.124/2019/17. számú ítéletben idézve, 2. oldal)

14. „Az Etikai Kódex **3.01. pontjában foglaltaknak sem felelt meg a szakértő eljárása**, ezért e körben az etikai vétség megállapítható. [...] A családi viszonyt illetően tett vélemény kapcsán nem ellenőrizhető, hogy milyen vizsgálat elvégzésével jutott eredményre a szakértő, a gyermek vizsgálata tekintetében nem nyomon következő a szülők jelenlétében elvégzett tesztek eredménye, a szakvélemény nem tartalmazza ezek kiértékelését. [...] A tényállás felderítése a másodfokú etikai tanács részéről nem volt teljes körű, így a négy szemköztiséggel összefüggően az Etikai Kódex **4.05. pontjában megkövetelt magatartást illetően nem helytálló következtetéseket tartalmaz** az alperesi határozat.

15. [REDACTED] szakvéleményének 1. oldala azt rögzíti, hogy »négy szemközti vizsgálata alig volt lehetséges, mert rövid idő elteltével apukájához, meg anyukájához szeretett volna menni«. Ugyanakkor az etikai eljárásban rendelkezésre álló, [REDACTED] kelt szakvélemény, melyet [REDACTED] pszichológus készített, a 12. oldalán rögzíti, hogy »a szakértő szakmailag nem tartja elfogadhatónak ilyen kényes ügyekben, hogy a gyermek vizsgálata (még ilyen alacsony életkorban is) a szülők – különösen az apa, akivel szemben a gyanú ébredt – jelenlétében történjen meg, mert ez a vizsgálat eredményeit megkérdőjelezheti«. Ehhez képest az alperesi határozat már a vizsgált gyermek életkorára hivatkozik és ezért nem látja megállapíthatónak az etikai vétséget. A bíróság megítélése szerint e körben további tényállás-felderítés szükséges, s ha a szakértő tárgyaláson tett nyilatkozataiból, valamint a szakvéleményben foglalt álláspontjából az olvasható ki, hogy az anya, az apa és a vizsgált gyermek együttes jelenléte vizsgálati módszer volt, akkor erre hivatkozással kell e tekintetben a panaszt elutasítani, ha a gyermekkel való kapcsolatfelvétel nehézsége okozta a négy szemköztiség mellőzését, akkor ezen az alapon kell elutasító döntést hozni.” (26.K.700.124/2019/17. számú ítélet 2. oldal)

16. A bíróság szerint **a megismételt eljárásban a 3.01. és 3.06. megsértése miatt „akár a legenyhébb, figyelmeztetés - fegyelmi büntetést kell kiszabni, míg a 4.05. pont vonatkozásában az adatok újra értékelése és az indokolás pontosítása szükséges.** A másodfokú határozatban nem mellőzhető az arra történő utalás, hogy a felperes által felajánlott tanúbizonyítást milyen okokra hivatkozással nem tartotta szükségesnek az alperes.”

II./3. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzése a Fővárosi Törvényszék ítélete nyomán indult megismételt eljárásban

17. A megismételt eljárásban az Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara a 2014. február 26-án kelt MISZK-OEB-40/2013. számú határozatával korábbi, BISZK 35/EB/2009/11. számú határozatát helybenhagyta, amelyet követően az indítványozó keresettel fordult a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2016. február 25-én hozott 20.K.34.598/2014/20. számú ítéletével Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara a 2014. február 26-án kelt MISZK-OEB-40/2013. számú határozatát hatályon kívül helyezte, és az Kamarát új eljárás lefolytatására kötelezte. Az Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara felülvizsgálati kérelmére eljárta Kúria a 2016. október 19-én hozott Kfv.VI.37.512/2016/4. számú végzéssel a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.34.598/2014/20. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, mivel a jogorvoslati kérelmet nemperes eljárásban kellett volna elbírálni.

18. A MISZK-OEB-40/2013. számú határozatot a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Kúria végzésének megfelelően a 2017. június 8-án kelt 34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzéssel hatályon kívül helyezte, és a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamarát új eljárás lefolytatására kötelezte. A bíróság döntése indokolásában kifejtette, hogy a megismételt közigazgatási eljárásban az ügyben hozott 6.K.32.593/2011/9. számú, korábbi jogerős ítélet (lásd II./2.) iránymutatásának megfelelő eljárást tekintendő jogszerűnek. **A 34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzés iránymutatása szerint „az új eljárás során a kérelmezett feladata az, hogy az EK 3.01 és 3.06-os pontjai kapcsán fegyelmi büntetést szabjon ki a panaszlott szakértővel szemben.** A panaszos kérelmezőt értesíteni kell, meg kell kérdezni, hogy az előző eljárás során készült jegyzőkönyvből mely részt kéri átvenni, a tárgyaláson végig jelen lehet, a szakértőnek kérdéseket tehet fel, az elkészült jegyzőkönyvet 15 napon belül részére kézbesíteni kell, és be kell várni a szükséges határidőt, hogy észrevételt tehessen, csak ezt követően lehet érdemi döntést hozni és az érdemi döntés **kizárólag az etikai eljárási szabályzat 4.05 pontjával kapcsolatosan tehet megállapítást**, amit kellőképpen részletes indokolással kell az új határozatban ellátni. Az új eljárásban a kérelmezettnek értékelnie kell a kérelmező által becsatolt orvossal szakértői véleményeket, magánszakvéleményeket is. A hatályos jogszabályok alapján és a bírósági eljárás során illetőleg a közigazgatási eljárás során a kérelmező által többször előterjesztett iránymutatások, útmutatók, szakmai szabályok és sztenderdek alapján vizsgálni és értékelni kell, hogy a szakmai szempontoknak megfelelő módon készült-e a szakvélemény, vizsgálva azt is, hogy annak elkészültéről, kifejezetten a négy szemköztiség megtörténtéről és annak időtartamára vonatkozóan született jegyzőkönyvet kérje be a szakértőtől. Amennyiben pedig ilyennel a szakértő nem rendelkezik, akkor azt vizsgálja, hogy tanú meghallgatásra irányuló kérelmét nem vizsgálta, egyrészt mert arról az kérelmezettnek kell döntenie az új eljárás során, de kizárólag csak a 4.05 pont vizsgálata vonatkozásában, [...]”. (26.K.700.124/2019/17. számú ítélet 3. oldal)

19. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **továbbá megállapította, hogy a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara a 6.K.32.593/2011/9. számú ítélet tartalmával ellentétesen nem csupán a cselekménykor hatályos Etikai Kódex 4.05 pontja vonatkozásában folytatott le megismételt eljárást a tényállás tisztázása végett, hanem újból vizsgálódott a Kódex 3.01 és 3.06 pontjai körében, holott az ítélet kötelező iránymutatása szerint ezen pontok megsértése miatt akár a legenyhébb – figyelmeztetés - fegyelmi büntetést kell kiszabni a szakértő részére.** Az eljárta Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság leszögezte, hogy az ezzel ellentétes határozati megállapítás súlyos eljárási jogszabálysértés, és semmisségi ok. A

6.K.32.593/2011/9. számú ítélet szerint a csak az EK 4.05 pont vonatkozásában lehetett és kellett volna a megismételt eljárásban a tényállást tisztázni. Tovább kitért határozatban arra, hogy a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: Iszaktv.) a panasz benyújtásakor még hatályba nem lépett 26.§-ára utalt, indokolási kötelezettségének az Etikai Kódex 4.05 pontja vonatkozásában nem tett eleget, valamint a határozat meghozatalát megelőzően a jegyzőkönyv kérelmező részére való kézbesítése elmaradt, amely eljárási jogsabálysértések az ügy érdemére kihatottak.

II./4. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzése nyomán megismételt másodfokú eljárás

20. A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara által lefolytatott megismételt másodfokú eljárásban az indítványozó 2017. augusztus 27-én nyilatkozott arról, hogy minden korábban tett állítását fenntartja. Ide sorolandó, hogy a [REDACTED] tárgyalásról felvett jegyzőkönyv pontatlan, amelynek a kiegészítését, továbbá megküldését kérte, valamint [REDACTED] szakvéleményére hivatkozva hangsúlyozta, hogy a panaszolt szakértő a négy szemköztiség elvét nem tartotta be, amelyet a Pesti Központi Kerületi Bíróságon a szakértő maga is elismert: „**Általánosságban az mondható el, hogy lehetőség szerint a gyerek vizsgálatát szülő jelenléte nélkül célszerű csinálni**, ez eltér ettől a helyzettől, hogy a két szülő bent volt...Ha az apa nem jelenik meg, akkor négy szemközt vizsgáltam volna meg a gyereket, de nem így alakult. **Szándékom és szakmai szabály szerint négy szemközt kellett volna vizsgálni.** Ahogy én csináltam eltér ettől a megszokottól.” (PKKB 15.B.21.212/2014/152. jkv. 1. és 3. oldal).

21. A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara a megismételt másodfokú eljárásban meghívta a indítványozót az ügy [REDACTED] 14.00 órakor tartandó tárgyalására és tájékoztatta, hogy azon részt venni nem köteles, de írásban nyilatkozhat, illetve képviselő útján is eljárhat. Az ügy [REDACTED] 10.00 órai tárgyalására már azzal hívta meg az indítványozót, hogy a 34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzésben foglaltak alapján köteles megjelenni. Az indítványozó a meghívóról csupán 2017. október 25-én értesült, mivel az értesítőt ekkor vette át, a tárgyaláson nem jelent meg. A tárgyaláson ismertetésre került az eljárásra okot adó bírósági iránymutatás, és a panaszolt szakértő meghallgatására is sor került, aki előadta, hogy a jegyzőkönyv minden elhangzott és lényeges eseményt, vizsgálati módszert, illetve az adott válaszokat tartalmazza. Ettől a megállapításokat tartalmazó véleményrész elkülönül. A kifejezetten abúzusra vonatkozó kérdéseket a szakértő már négy szemközt tette fel, amely tény a vélemény 3. oldalán a rövid explorációs részben került feljegyzésre. Rögzítésre került továbbá, hogy a négy szemköztiség szakmai és nem etikai kérdés.

22. Ezt követően a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara a másodfokú eljárást a 2017. november 24-én kelt EBE-7-9/2017. számú határozatával a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 15.B.21.212/2014/152. számon folyamatban lévő pótmagánvádas eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette, amely döntése ellen csak a bepanaszolt szakértő számára biztosított fellebbezési jogot. Az eljárás felfüggesztésével szemben az indítványozó fellebbezéssel és kifogással élt és az etikai eljárás lefolytatását kérte.

23. A másodfokú eljárást lefolytató tanács elnöke elfogultságot jelentett, ezért a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara Etikai Bizottságának elnöke másik etikai tanácsot jelölt ki az EBE-7-18/2017 számú határozattal, amelyet a felperes részére 2018. április 10-én kézbesítettek. Az új eljáró tanács az EBE-7-19/2017 számú határozattal elrendelte az eljárás folytatását és az etikai tárgyalás időpontját [REDACTED] órára tűzte ki, amelyről az indítványozót értesítette. Azonban az értesítés általa 2018. június 26-án került átvételre, így a tárgyaláson nem jelent meg. Mivel a bepanaszolt szakértő szintén távol maradt, a tárgyalást az eljáró tanács elnapolta, az új határnapot [REDACTED] órára tűzte ki. Az értesítést az indítványozó azonban 2018. július 5-én vette át, a tárgyaláson nem vett részt. Az eljáró tanács új határnapul [REDACTED] tűzte ki. Az ezen alkalomra szóló értesítést a rendelkezésre álló tértivevény szerint az indítványozó részéről helyettes átvevő vette át 2018. július 17-én. Az indítványozó és a szakértő nem jelent meg a [REDACTED] tartott tárgyaláson, amelyen a másodfokú etikai tanács meghozta az EBE-7-28/2017 számú határozatot, amellyel az első fokon eljáró etikai tanács határozatát helybenhagyta. Az eljárást a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara a 2007.05.12-i, az etikai eljárás megindításakor hatályos Etikai Eljárási Szabályzata 48. § (2) bekezdése szerint megszüntette.

II./5. A jogszabályi környezet megváltozása

24. Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (továbbiakban: Szaktv.) felváltotta az igazságügyi szakértők, valamint a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara tevékenységét korábban szabályozó, az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvényt (továbbiakban: Iszaktv.). A Szaktv. 2016. június 15-én lépett hatályba, a törvény Második, Harmadik és Negyedik Részének rendelkezései pedig 2016. szeptember 15-én. Az új törvény a korábban egyetlen eljárásként létező etikai eljárást megbontotta, az etikai vétség és fegyelmi vétség fogalmát egymástól elkülönítve újradefiniálta, és immáron önálló eljárást rendel alkalmazni az etikai, illetve a fegyelmi vétség megállapítására és az esetleges jogkövetkezmények alkalmazására.

25. Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. 26. §-a (Iszaktv.) alapján **etikai vétségnek** az alábbiak minősültek:

26. § Etikai vétséget követ el az a szakértő,

a) aki az **igazságügyi szakértői tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban vagy alapszabályban meghatározott kötelezettségét megszegi, vagy e tevékenység etikai szabályait megsérti,**

b) akinek szakértői tevékenységén kívüli vétkes magatartása a szakértői kar tekintélyét csorbítja.

27. § (1) Az etikai vétséget elkövető szakértővel szemben kiszabható büntetések a következők:

a) figyelmeztetés,

b) megrovás,

c) pénzbírság,

d) a kamarából való kizárás.

26. A 2016. évi XXIX. tv az igazságügyi szakértőkről szóló törvény (Szaktv.) 130. §-a szerint az etikai vétség lényegesen szűkebb körben, kizárólag a magatartási normák megszegésére alapozza:

130. § Etikai vétséget követ el az az igazságügyi szakértő,

- a) aki az igazságügyi szakértők **etikai kódexe szabályait** szándékosan vagy gondatlanul megszegi vagy
- b) aki az igazságügyi szakértői tevékenységen kívül szándékos vagy gondatlan magatartásával, illetve életvitelével a szakértői kar tekintélyét csorbítja.

27. A Szaktv. ezen kívül bevezette az önálló fegyelmi vétség fogalmát:

93. § (1) Fegyelmi vétséget követ el az az igazságügyi szakértő, aki az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységére vonatkozó **jogszabályok, szakmai szabályok, kamarai szabályzatok - ide nem értve az igazságügyi szakértők etikai kódexét - és határozatok** rendelkezéseit szándékosan vagy gondatlanul megszegi.

28. A fegyelmi eljárások lefolytatásáért a Szaktv. 79. §-a értelmében a fegyelmi bizottság felel, míg a törvény 80. §-a az etikai bizottságok jelöli ki, mint az etikai eljárások lefolytatásáért felelős szerv. Mindkét bizottságot a küldöttgyűlés a Kamara tagjai közül az igazságügyi szakértők területi eloszlására figyelemmel választja meg.

29. A törvény 94. §-a sorolja fel a kiszabható fegyelmi vétségeket:

94. § A fegyelmi vétséget elkövető igazságügyi szakértővel szemben kiszabható fegyelmi büntetések a következők:

- a) figyelmeztetés,
- b) írásbeli megrovás,
- c) jövőbeni tisztségviseléstől meghatározott ideig történő eltiltás,
- d) kamarai tisztségtől való megfosztás,
- e) pénzbírság,
- f) a kamarai tagság legfeljebb két évig terjedő felfüggesztése vagy
- g) a Kamarából való kizárás.

30. A Szaktv. hatályba léptető rendelkezései közül az 157. § (4) bekezdése értelmében „a területi kamarák kötelesek a folyamatban lévő elsőfokú etikai eljárásokat legkésőbb 2016. augusztus 30-ig lezárni. **A megkezdett etikai eljárásokban az etikai tanács eljárás megindításáról rendelkező határozatának meghozatalakor hatályos szabályok irányadók. A 93. § rendelkezéseit e törvény hatálybalépését követően elkövetett fegyelmi vétségekre lehet alkalmazni.**”

31. Az etikai tanács eljárás megindításáról rendelkező határozatának meghozatalakor hatályos Etikai Kódex (1997. április 19., továbbiakban: **korábbi Etikai Kódex/EK**) vonatkozó rendelkezései:

3.01. Szakértői véleménye olyan tartalmi teljességgel, egyértelműséggel, tömörséggel, szabatossággal és részletezettséggel készüljön, hogy megbízója ill. kirendelője valamint az érdekelt felek a vélemény megállapításait ellenőrizhessék

3.06. Szakértői véleményében kerülje a szubjektív megállapításokat

4.05. A kirendelés vagy megbízás alapján folytatott szakértői eljárás során, a közvetlenül érintett fél kívánságára, a négy szemközti írás - ha az más szabályt nem sért – biztosítsa

32. A jelenleg hatályos Etikai Kódex (2018. március 21., továbbiakban: új Etikai Kódex/EK) vonatkozó rendelkezései:

37/A. § A jelen szabályzat a Kamara honlapján való közzététele napján lép hatályba, és rendelkezéseit az azt követő naptól megvalósított magatartásokra kell alkalmazni.

38. § (1) Az etikai vétséget a panaszolt cselekmény elkövetésekor hatályban lévő Etikai Kódex szerint kell elbírálni.

(2) Ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő Etikai Kódex rendelkezései szerint a cselekmény nem etikai vétség, vagy lehetőséget biztosít az enyhébb elbírálásra, akkor a cselekmény elbírálásakor hatályos Etikai Kódex rendelkezéseit kell alkalmazni.

II./6. A másodfokú etikai tanács határozata a megismételt eljárásban

33. A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara Etikai Bizottságának Eljáró Etikai Tanácsa a megismételt eljárás során a 2018. november 27. napon kelt, EBE-7-28/2017. számú, az indítványozó részére 2018. december 15. napon postai úton kézbesített határozatával az elsőfokú etikai tanács határozatát helyben hagyta és az eljárást megszüntette. Határozata indokolásában a II./5. részben bemutatott jogszabályi változásokra is hivatkozva kifejtette, hogy a Szaktv. 157. § (4) bekezdése értelmében az etikai tanács eljárás megindításáról rendelkező határozatának meghozatalakor hatályos szabályok irányadók (ennek megfelelően az Iszaktv. és a korábbi Etikai Kódex és Etikai Eljárási Szabályzat szerint kell eljárni). Egyben megállapította azt is, hogy a fegyelmi felelősség megállapításáról rendelkező 93. § a törvény 2016. szeptember 15-i hatálybalépését követően elkövetett cselekményekre alkalmazható. Mindebből az etikai tanács azt a következtetést vonta le, hogy nem volt vizsgálható, hogy az új Etikai Kódexben már nem szereplő cselekmények megvalósíthatók-e fegyelmi vétséget, mivel a kifogásolt cselekmények ezen időpontot megelőzően történtek: a „bíráskodás által a régi etikai kódex hivatkozott pontjai alapján 2018 évben nem szabható ki fegyelmi büntetés”. Hivatkozott ezen túl arra, hogy az új Etikai Kódex 38. §-a szerint az etikai vétséget főszabály szerint a panaszolt cselekmény elkövetésekor hatályban lévő Kódex szerint kell elbírálni, de abban az esetben, ha az új Etikai Kódex rendelkezései szerint a cselekmény már nem minősül etikai vétségnek, vagy lehetőséget biztosít az enyhébb elbírálásra, akkor a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő, új Etikai Kódex rendelkezései alkalmazandóak. **A korábbi Etikai Kódexben szereplő 3.06. és 4.05. pontjait az új Etikai Kódex nem sorolja az etikai vétségek körébe, [...] ezért az eljáró bizottság**

álláspontja szerint nem értékelhetőek etikai vétségként a szakértő terhére abban az esetben sem, ha bebizonyosodna ezek megsértése.

34. Továbbá rögzítette, hogy a szakvéleményekben leírtak megfelelnek az ellenőrizhetőség követelményeinek, és határozatában arra is kitért, hogy az ügyben több tárgyalás kitézésére is sor került, amelyeken az indítványozó nem jelent meg, távolmaradását előre nem jelezte és utólag sem indokolta. Az eljáró tanács az indítványozó távolmaradásával magyarázta, hogy nem tudott eleget tenni a 34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzés iránymutatásának, amely szerint lehetővé kellett volna tenni az indítványozó számára, hogy a szakértőnek kérdéseket tegyen fel.

II./7. Megismételt eljárással szemben igénybe vett jogorvoslat, a Fővárosi Törvényszék és a Kúria ítélete

35. Az indítványozó ezen másodfokú határozat ellen terjesztett elő keresetet a Fővárosi Törvényszéken. Elsődleges kérelmében a határozat megváltoztatását, a szakértő etikai felelősségének megállapítását, és vele szemben etikai büntetés kiszabását kérte. Másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara új eljárás lefolytatására kötelezését kérte a Törvényszéktől.

36. Álláspontja szerint a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara Etikai Bizottságának Eljáró Etikai Tanácsa elsődlegesen is jogsértő módon folytatta le a megismételt eljárást, figyelmen kívül hagyva a Fővárosi Törvényszék 6.K.32.593/2011/9. számú ítéletében és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzésében foglaltakat. Másodlagosan pedig a tényállást nem kellőképp tárta fel, a rendelkezésre álló adatokat okszerűtlenül mérlegelte, és az anyagi jogi jogszabályokat és etikai kódexeket tévesen alkalmazva jutott arra a következtetésre, hogy a szakértő etikai felelőssége nem állapítható meg.

37. A Fővárosi Törvényszék 2019. december 4.-én kelt, 26.K.700.124/2019/17. számú ítéletével a keresetet elutasította.

38. Az ítélet indokolásában a Törvényszék a következőket rögzítette: „A Kp. 97. § (4) bekezdése értelmében a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket. A bíróság meghozott döntése minden későbbi döntésnél irányadó, a felekre, hatóságokra, bíróságokra is kötelező, változatlan tényállás mellett tehát csak a jogerős bírósági ítéletben foglalt iránymutatásnak megfelelő döntés hozható. A megismételt eljárás keretében hozott határozat jogszerűségének megítélésekor ezért a bíróságnak a felperes kereseti kérelme által megszabott körön túl figyelemmel kell lennie arra is, hogy az alperes mennyiben tett eleget a megismételt eljárásra adott bírósági iránymutatásnak, annak figyelmen kívül hagyása ugyanis fő szabály szerint hivatalból figyelembeveendő megsemmisítési ok (az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 123. §, Kp. 85. § (3) bekezdés b) pont).

Mindemellett hangsúlyozandó, hogy lehetnek olyan ténybeli és jogi változások a bírósági ítélet meghozatalát követően, amelyekre tekintettel az iránymutatás szerinti eljárás elmaradása mégis igazolható: ilyen lehet a jogszabály utóbb bekövetkezett változása, amennyiben az a folyamatban lévő, vagy a megismételt eljárásokban is alkalmazandó.

Ezt a jogértelmezést megerősíti a Kúria a Kfv.II.37.424/2018/9. számú határozatában, amelyben rámutatott, hogy a megismételt eljárás során a hatóság a jogerős ítéletben foglaltaktól és az előírt iránymutatástól eltérhet, amennyiben a tényállás a lefolytatott bizonyítás eredményeként eltér az előzményi ítéletben meghatározottaktól, **vagy olyan, a megismételt eljárásban irányadó és alkalmazandó jogszabályváltozás következik be, amely az adott ügy eldöntését befolyásolja.**” (26.K.700.124/2019/17. számú ítélet, 9-10. oldal)

Ezt alátámasztandó idézte a Kúria Kfv.III.37.459/2017/4. számú ítéletben foglaltakat, amely szerint „a megismételt közigazgatási eljárásban az ügyben hozott korábbi jogerős ítélet iránymutatásának megfelelő eljárást jogszerűnek kell tekinteni [...]. Előfordulhat mindazonáltal az, hogy **a bíróság döntése után kihirdetett valamely jogszabály »írja felül« a bírósági határozatban foglalt iránymutatást azáltal, hogy a jogszabályt a folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni kell.**”

39. A Törvényszék az ítéletben kifejtette, hogy a Szaktv. 2016. szeptember 15-i hatálybalépésével az addig egységes „etikai felelősség” szétvált. Ennek következtében a törvény 130. §-a a korábban hatályos Iszaktv. szabályozásával szemben az etikai vétségek körét kifejezetten az új Etikai Kódexben szövegszerűen meghatározott magatartásokra, valamint az igazságügyi szakértő szakértői tevékenységen kívüli, a szakértői kar tekintélyét csorbító magatartásokra tartotta fenn. Ezzel együtt megteremtette az igazságügyi szakértők fegyelmi felelősségét, amely a Szaktv. 93. § (1) bekezdése szerint az igazságügyi szakértő vétkeesen elkövetett jogszabály-, szabályzat- vagy szakmai szabálysértő magatartásaiért áll fenn. Megállapította továbbá, hogy a „Szaktv. 157. § (4) bekezdése rögzíti, hogy a megkezdett etikai eljárásokban az etikai tanács eljárás megindításáról rendelkező határozatának meghozatalakor hatályos szabályok irányadóak, az igazságügyi szakértő fegyelmi felelősségére vonatkozó 93. § rendelkezéseit az e törvény hatálybalépését követően elkövetett fegyelmi vétségekre lehet alkalmazni. A Szaktv. alapján a 100/2017. (III. 22.) határozattal elfogadott új Etikai Kódex [...] 38. § (1) – (2) bekezdése a Szaktv. előírásával összhangban akként rendelkezik, hogy az etikai vétséget a panaszolt cselekmény elkövetésekor hatályban lévő Etikai Kódex szerint kell elbírálni, azzal a kivétellel, hogy ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő Etikai Kódex rendelkezései szerint a cselekmény nem etikai vétség, vagy lehetőséget biztosít az enyhébb elbírálásra, akkor a cselekmény elbírálásakor hatályos Etikai Kódex rendelkezéseit kell alkalmazni.” (26.K.700.124/2019/17. számú ítélet, 10-11. oldal)

40. A Törvényszék rögzítette, hogy a megelőző bírói döntések (6.K.32.593/2011/9. számú ítélet és 34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzés) szerint a korábbi szabályozás alapján az EK 3.01 és 3.06 pontjai etikai vétségnek minősültek, illetve a „**vizsgálandó EK 4.05. pont szerinti cselekmény (mint szakmai szabálysértések) miatt a hatályos jogszabályi rendelkezések szerint fegyelmi eljárás nem indítható**”. Álláspontja szerint az indítványozó által sérelmezett cselekmények „**nem feleltethetők meg az új EK etikai felelősség körébe vonható tényállásoknak sem, a jogszabályváltozás folytán peres által állított szakértői magatartás a valósága esetén sem eredményezhetné a szakértő felelősségre vonását, és a felperes által hiányolt, korábbi bírósági ítéletben (végzésben) rögzített büntetés kiszabását.**” (26.K.700.124/2019/17. számú ítélet, 11. oldal)

41. „A sérelmezett szakértői magatartások tekintetében fegyelmi, vagy etikai büntetés kiszabása a Szaktv. hivatkozott rendelkezéseire és az új EK kivételt engedő szabályozására figyelemmel

jogszerűen nem volt lehetséges, amint azt az alperes határozatában helyesen megállapította. Mindezekre tekintettel a szakvéleménykészítés módjának az iránymutatások, útmutatók, szakmai szabályok és sztenderdek szerinti vizsgálata az EK 4.05. pontja körében, a továbbiakban nem volt szükséges, mert a szakértő fegyelmi vagy etikai felelősségének megállapítására nem vezethetett. Ugyanezen okból a szakvélemény készítésekor felvett jegyzőkönyv beszerzése is elvesztette a relevanciáját: a Szaktv. szerint az annak hatálybalépését megelőzően megvalósított cselekményekre tekintettel a fegyelmi eljárás szükségessége nem vizsgálható, a felperes kereseti kifogása, miszerint a jegyzőkönyv (hiánya) alapján a fegyelmi vagy etikai felelősség kérdése eldönthető lenne, nem helytálló.

42. A korábbi bírósági iránymutatásokban foglaltak végrehajthatatlansága jelen esetben a régebben egységes „etikai felelősség” kategória Szaktv. szerinti megbontása, az alapfogalmak jogalkotói újradefiniálásának következménye, emiatt az alperes határozata a felperesi érvek ellenére is jogszerűnek minősül, a korábbi iránymutatás szabályszerű végrehajtása az irányadó jogszabályok kontextusában nem volt lehetséges.

43. A fentiekre tekintettel az alperesi határozat indokolása az alkalmazott jogszabályokat illetően nem önellentmondó. Figyelemmel arra is, hogy az ismertetett jogszabályváltozások tükrében az alperes más jogszerű határozatot nem hozhatott, az alperes által elkövetett eljárásjogi szabálysértések, úgymint az előzményi közigazgatási eljárásban felvett jegyzőkönyv kijavításának és megküldésének elmaradása, a jelen per tárgyát képező másodfokú etikai eljárás felfüggesztése, a felperes korábbi jegyzőkönyvekből átvenni kívánt részről való nyilatkoztatásának, a 2018. szeptember 5-i tárgyalásról készült jegyzőkönyv felperesnek való megküldésének és az észrevételezési jog biztosításának, valamint a szakvélemény készítésekor felvett jegyzőkönyv beszerzésének elmaradása az ügyben hozott döntés érdemére nem volt kihatással. Az alperes a kötelező jogszabályi előírások ellenében a tanúvallomások, de a becsatolt szakvélemények orvosi leletek, pszichológus vélemények, a CD-n átadott hangfelvétel alapján sem hozhatott volna eltérő jogszerű döntést, ezért az, hogy az alperes e felajánlott bizonyítási eszközökre nem tért ki a határozata indokolásában, az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabálysértés.” (26.K.700.124/2019/17. számú ítélet, 11-12. oldal)

44. A Törvényszék az indítványozó eljárásjogi kifogásait vizsgálva ugyanakkor megállapította, hogy a másodfokú eljárás 2014. május 24-én elfogadott Etikai Eljárási Szabályzat 22. § (1) bekezdésére alapított, az indítványozó fellebbezési jogát kizáró felfüggesztése – a panaszolt cselekményt érintő folyamatban lévő bírósági eljárás okán – nem volt jogszerű. A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara által hivatkozott Szabályzatot ugyanis a 2014. június 1. napját követően kezdeményezett ügyekben kell alkalmazni, az eljárás pedig régebben indult. Ennek megfelelően kitért az alkalmazandó korábbi EESZ 16. §-ára, amely a felfüggesztés jogintézményének alkalmazását alapvetően az elsőfokú etikai eljárás megindulásakor teszi lehetővé, és a felfüggesztés okának megszűnése esetére előírja a felek eljárás folytatásáról való értesítését. Az eljárásjogi szabálysértés pedig nem volt olyan súlyos, amely a keresettel támadott határozat érdemére kihatott volna. A Törvényszék álláspontja szerint Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara nem az indítványozó tárgyalástól való távolmaradása miatt, hanem „a határozatában »fentiekben kifejtett indokok«, valamint az EESZ 48. § (2) bekezdésére figyelemmel a szakértő által elkövetett etikai vétség hiánya miatt szüntette meg az eljárást [...]”

45. Az ítélet ellen az indítványozó fellebbezett, amelynek folytán a Kúria, mint másodfokú bíróság 2020. szeptember 9.-én kelt Kf.III.37.236/2020/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Indokolásában a Kúria kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság „a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból mindenben helytálló jogkövetkeztetést vont le”. Álláspontja szerint „a megismételt eljárás során a közigazgatási szerv a jogerős bírósági döntés iránymutatásától eltérhet, ha változás történt az alkalmazandó jogi környezetben.”

III. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

46. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az alábbi alaptörvényi rendelkezések megsértésére alapozza:

1. **B) cikk, (1) bekezdése** – Magyarország független, demokratikus jogállam.
2. **XXIV. cikk, (1) bekezdés** – Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.
3. **XXVIII. cikk, (1) bekezdés** – Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
4. **XXVIII. cikk, (7) bekezdés** – Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

III./1. A visszaható hatályú jogalkotás tilalma és a jogbiztonság

47. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikkére alkotmányjogi panaszt alapítani abban az esetben lehet, ha a jogállamiság klauzulájának megsértéséből egyidejűleg más jogsérelem is származott [3018/2013. (I. 28.) AB végzés], továbbá a kellő felkészülési idő hiányára vagy a hátrányos visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmára vonatkozó elvek megsértése esetén [először: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés]. Jelen alkotmányjogi panasz tárgyául szolgáló, megsemmisíteni kért törvényszéki, illetve kúriai ítéletek alaptörvényellenességének elsősorban a Szaktv 157. § (4) bekezdése ad alapot, **amely a Szaktv. rendelkezéseit visszamenőleges hatállyal rendeli alkalmazni**, és ebből kifolyólag a hatékony jogorvoslathoz való jog kiüresítéséhez, valamint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelméhez vezetett.

48. A Fővárosi Törvényszék a megsemmisíteni kért ítéletben idézte a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara álláspontját, mely kifejti, hogy a „34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzés már a Szaktv. hatályba lépése után keletkezett, szóhasználatában azonban nem számol az eljárások szétválasztásával, azzal, hogy etikai eljárásban nem lehet fegyelmi szankciót alkalmazni, fegyelmi eljárás pedig a Szaktv. 157. § (4) bekezdésére tekintettel csak a törvény hatályba lépését követően elkövetett cselekmények tekintetében indítható. Az iránymutatás szó szerinti követése, fegyelmi

szankció kiszabása a Szaktv. hatálybalépését megelőzően elkövetett cselekmények miatt, ráadásul etikai eljárásban, törvénysértő határozatot eredményezett volna.” A törvény 157. § (4) bekezdésének ekkénti értelmezése **ellehetetleníti bármely folyamatban lévő kamarai etikai eljárás esetén a szankció kiszabását**, amely a Szaktv. hatálybalépését megelőzően etikai eljárás keretében indult – lévén nem létezett az Iszaktv. fogalomrendszerében önálló fegyelmi vétség –, amennyiben az eljáró bizottság nem etikai, hanem fegyelmi vétséget tár fel.

49. A Fővárosi Törvényszék ennek ellenére a Kamara álláspontjával összhangban a megsemmisíteni kért 26.K.700.124/2019/17. számú ítéletben megállapította egyrészt, hogy „[a] korábbi bírósági iránymutatásokban foglaltak végrehajthatatlansága jelen esetben a régebben egységes „etikai felelősség” kategória Szaktv. szerinti megbontása, az alapfogalmak jogalkotói újradefiniálásának következménye”, és ezen jogszabályi változásokból kifolyólag kifejtette, hogy „[a] korábbi iránymutatás szabályszerű végrehajtása az irányadó jogszabályok kontextusában nem volt lehetséges”, mivel az indítványozó által sérelmezett cselekmények „nem feleltethetők meg az új EK etikai felelősség körébe vonható tényállásoknak”.

50. A Törvényszék megsemmisíteni kért határozata másrészt megállapította, hogy a Szaktv. 93. § (1) bekezdése szerint, amely kivette az Etikai Kódex hatálya alá tartozó cselekményeket a fegyelmi vétség – immáron önálló – fogalma alól, a 3.01. és 3.06. pontok vonatkozásában a 6.K.32.593/2011/9. számú ítéletben előírt, legenyhébb fegyelmi büntetés szankció végrehajtására álláspontja szerint nem kerülhet sor. Ítélete indokolásában kifejti, hogy azon túl, hogy fegyelmi vétséget a Szaktv. hatályba lépése óta egyedül fegyelmi vétség elkövetéséért, fegyelmi eljárásban lehet kiszabni, a 157. § (4) bekezdése a törvény hatályba lépése előtti időre eleve kizárja a fegyelmi vétség alkalmazását.

51. Emellett a Törvényszék a 4.05. pont körében nem tartja indokoltnak a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamarát az eljárás lefolytatására kötelezni, ugyanis a 4.05. pont a Szaktv. hatályba lépése óta alkalmazandó szóhasználat szerint etikai vétség helyett fegyelmi vétségnek minősül, a Szaktv. 157. § (4) bekezdését pedig ezen pont körében is úgy értelmezte, hogy fegyelmi büntetés ezen cselekmény esetén nem szabható ki, mivel a hatályba léptető rendelkezések a 93. § alkalmazását – így a fegyelmi büntetés kiszabásának lehetőségét – kizárólag a törvény hatálybalépését követően elkövetett cselekményekre engedi alkalmazni – így a fegyelmi eljárás nem indítható meg e pont körében sem. **Ezen értelmezésnek megfelelően, mindazon eljárások esetén, amelyek a Szaktv. 157. § (4) bekezdésének hatályba lépése előtt nem zárultak le, és fegyelmi büntetést rendelnének kiszabni, a büntetés még kiszabása esetén sem hajtható végre.**

52. A Fővárosi Törvényszék a megsemmisíteni kért ítéletben az új Etikai Kódex 38. §-ára is hivatkozott, amely szerint az etikai vétséget a panaszolt cselekmény elkövetésekor hatályban lévő Kódex szerint **kell elbírálni**, kivéve, ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új Etikai Kódex rendelkezései szerint a cselekmény nem etikai vétség, vagy lehetőséget biztosít az enyhébb elbírálásra, mivel utóbbi esetben annak a rendelkezéseit kell alkalmazni. Az új Etikai Kódex a korábban hatályban lévő Etikai Kódex 3.06. és 4.05. pontjait már nem sorolja az etikai vétségek körébe, ennél fogva a Törvényszék megállapítása szerint „ezen okok valóságuk esetén sem értékelhetők etikai vétségként a panaszolt szakértő terhére.”

53. Ugyanakkor a 6.K.32.593/2011/9. számú ítélet iránymutatása szerint a Törvényszék egyedül a 4.05. pont körében rendelte el a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara által lefolytatandó vizsgálatot, a 3.01. és 3.06. pontokkal kapcsolatosan a rendelkezések megsértését megállapította, ekként ezen pontok körében további vizsgálatnak, elbírálásnak helye nincsen. Ennek megfelelően nem bír relevanciával, hogy a korábbi Etikai Kódex 3.06. pontja már nem szerepel az új Etikai Kódexben. Az, hogy a Fővárosi Törvényszék – a már egyébként elbírált, csupán az arra jogosult Kamara által a szankció végrehajtására váró – magatartások körében a korábbi Etikai Kódex helyett az új Etikai Kódex rendelkezéseire hivatkozik és von le az ügy érdemére kiható következtetéseket, az Etikai Kódex rendelkezéseinek értelmezése körében is a hátrányos visszamenőleges hatályú jogalkalmazás aggályait veti fel.

54. Az új jogszabályi környezet kontextusában – a Fővárosi Törvényszék jogszabályi rendelkezések alkalmazhatósága körében folytatott érvelését követve – pedig a 4.05. pont eleve nem lenne értékelhető az etikai vétség körében, ugyanis a Szaktv. szerint ezen magatartás immáron a fegyelmi vétség fogalma alá tartozik. A Törvényszék érvelése a 4.05. pont körében azt sugallja, mintha ezen pont már nem lenne szankcionálható a hatályos jogi környezet szerint, holott csupán az új Etikai Kódexben nem szerepel, az új Etikai Kódex körén kívül eső fegyelmi vétséget azonban továbbra is megalapoz.

55. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint „[a] jogállamiság egyik legfontosabb alkotóeleme a jogbiztonság, amely – egyebek között – megköveteli, hogy a jogalanyoknak meglegyen a tényleges lehetőségük arra, hogy **magatartásukat a jog előírásaihoz tudják igazítani**, ennek érdekében a jogszabályok a kihirdetésüket megelőző időre nézve ne állapítsanak meg kötelezettséget [...]” {Először: 34/1991. (VI. 15.) AB határozat, ABH 1991, 170, 172.; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [71], 7/2016. (IV. 6.) AB határozat, Indokolás [18]} Ennek megfelelően a jogorvoslathoz való joggal élés terén, amelynek kereteit jogszabályi előírások jelölik ki, a jogbiztonság megvalósulása szintúgy a jogállamiság követelményét képezi, ily módon pedig az indítványozónak lehetősége kell nyíljon arra, hogy a megfelelő jogorvoslati eljárást vehesse igénybe panasa orvoslására.

56. A Szaktv. hatályba léptető rendelkezései között található 157. § (4) bekezdése rögzíti, hogy a „megkezdett etikai eljárásokban az etikai tanács eljárás megindításáról rendelkező határozatának meghozatalakor hatályos szabályok irányadók. A 93. § rendelkezéseit e törvény hatálybalépését követően elkövetett fegyelmi vétségekre lehet alkalmazni.” A Fővárosi Törvényszék értelmezése szerint ezzel a jogszabályhellyel összeegyeztethetetlen a Fővárosi Törvényszék korábbi, 6.K.32.593/2011/9. számú ítélete, amelyben a Törvényszék arra kötelezte a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamarát, hogy a megismételt eljárásban a 3.01. és 3.06. pontok megsértése miatt „akár a legenyhébb, figyelmeztetés - fegyelmi büntetés” szabja ki a szakértő részére, míg a 4.05. pont vonatkozásában az adatokat újraértékelje és indokolását pontosítsa.

57. A következetes alkotmánybírósági gyakorlat szerint egy jogszabály „akkor is a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába ütközik, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt, viszont a jogszabály rendelkezéseit, méghozzá erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint, a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [106]}. Az Alkotmánybíróság a hátrányos tartalmú visszamenőleges

hatályú jogalkotást találta az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütközőnek {10/2014. (IV. 4.) AB határozat, Indokolás [18]}. Ugyanakkor nem csupán a jogalkotó által alkotmányos módon és tartalommal megalkotott jogszabály bír jelentőséggel a jogbiztonság biztosításában, hanem a jogalkalmazó által az Alaptörvénnyel és az alapvető jogokkal összhangban történő jogszabályértelmezés is.

58. Álláspontom szerint egy etikai, illetve fegyelmi eljárásról rendelkező jogszabály célja akkor valósul meg, ha az általa szabályozott eljárásokat le lehet folytatni, valamint az eljárás során kiszabható szankciókat végre lehet hajtani. Ennél fogva különösen aggályos az a jogszabályértelmezés, amely a Szaktv. 157. § (4) bekezdésére, valamint 93. § (1) bekezdésére hivatkozva a **jogerős ítéletben kiszabni rendelt** fegyelmi vétség büntetés végrehajtását nem látja teljesíthetőnek a korábbi Etikai Kódex megsértett 3.01. és 3.06. pontjai körében. Azonos módon aggályos a Kúria által helybenhagyott Fővárosi Törvényszék megállapítása a 4.05. ponttal kapcsolatban elrendelt vizsgálat lefolytatásának ellehetetlenülését tekintve, mivel a jogszabályhely Törvényszék általi értelmezése szerint az eljárásban alkalmazandó törvény a fegyelmi vétség büntetést kizárólag a Szaktv. hatálybalépését **követően elkövetett cselekményekre** rendeli alkalmazni.

59. Megemlítendő, hogy az önálló fogalomként való definiálás hiányától függetlenül az Iszaktv. szerinti etikai eljárásban lehetséges volt a Szaktv. által immáron fegyelmi vétségként definiált cselekmények vizsgálata, továbbá ezekkel összefüggésben szankció kiszabása. A Szaktv. 157. § (4) bekezdésére vonatkozó, Kúria által helybenhagyott Fővárosi Törvényszék megsemmisíteni kért ítéletében szereplő értelmezés **esetén 2016. szeptember 15-étől fogva azonban visszamenőlegesen ellehetetlenítene az összes, az igazságügyi szakértők esetleges szakmai szabálysértéseire vonatkozó eljárásokat.**

60. A panaszolt szakértői vizsgálat a Szaktv. hatálybalépését megelőzően történt. A Szaktv. 157. § (4) bekezdése nem tartalmaz kifejezett rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a törvény rendelkezései a hatálybalépése előtt elkövetett cselekményekre alkalmazandóak lennének. Az indítványozó mind a Fővárosi Törvényszék, mind a Kúria előtti eljárásokban következetesen hangsúlyozta, hogy ezen jogszabályhely értelmében „**[a] megkezdett etikai eljárásokban az etikai tanács eljárás megindításáról rendelkező határozatának meghozatalakor hatályos szabályok irányadók**”, a törvény ettől eltérő alkalmazásra nem ad lehetőséget. Ezzel összhangban az új Etikai Kódex 37/A. §-a is arra utal, hogy az új Etikai Kódex rendelkezéseit a közzétételt követő naptól megvalósított magatartásokra kell alkalmazni.

61. Az indítványozó által képviselt jogszabályértelmezés azzal is összhangban állna, hogy a korábban egységes „etikai felelősség” kategória Szaktv. általi megbontása, fogalmainak újra-alkotása, és az így létrejövő – a Fővárosi Törvényszék által is észlelt – megfeleltethetőségi problémák fel sem merülnének. Eltérő értelmezés nem állna összhangban a jogbiztonság elvével sem, s egyben kiüresítené a megfelelő és hatékony jogorvoslathoz való jogot.

62. Mindazonáltal az indítványozó alkotmányjogi panaszát a 157. § (4) bekezdésére is kiterjeszti, amennyiben a jogszabályhely többértelműsége vezet az alaptörvény-ellenes állapothoz. A megjelölt rendelkezés nem adott egyértelmű iránymutatást arra vonatkozóan, hogy a folyamatban

lévő eljárásokban a fogalmak újradefiniálásából eredő ellentétek mely szempontok szerint oldhatóak fel. Nem rögzítette például, hogy a Szaktv. hatálybelépését megelőzően szakmai szabálysértés megállapítása végett, de – lévén más eljárás nem létezett – etikai eljárásban indult eljárásokban fegyelmi büntetés kiszabható-e.

63. Az Alkotmánybíróság 22/2013. (VII. 19.) AB határozat [15] indokolásában a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlatát is idézve emlékeztet arra, hogy „az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdésében foglalt **jogállamiság klauzulájában rejlő alkotmányos érték a bírósági és hatósági határozatok tiszteletben tartása, valamint a bírói és hatósági döntésekbe vetett közbizalomnak, illetve e döntések tekintélyének a megőrzése** {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [31], illetve ezzel egyezően: EJEB, Taxquet kontra Belgium, [GC] (926/05), 2010. november 16., 90. bekezdés; EJEB, Suominen kontra Finnország, (37801/97), 2003. július 1.; 36–37. bekezdések; EJEB, Hirvisaari kontra Finnország, (49684/99), 2001. szeptember 27.; 30. bekezdés; legutóbb megerősítve: EJEB, Sholokhov kontra Örményország és Moldova, (40358/05), 2012. július 31.; 67. bekezdés}.

64. A Fővárosi Törvényszék által hivatkozott, a jogerős ítélet iránymutatásaitól való eltérés lehetőségét kifejtő Kfv.III.37.459/2017/4. számú határozatban a Kúria a földgázelosztási költségelszámolás körében történt jogszabályváltozásokkal kapcsolatosan fejtette ki a Törvényszék által idézett álláspontját. Míg ezen ügyben a földgázelosztási díjat megalapozó, a díj megállapítása során figyelembe veendő jogszabályok kijelölése, a megállapított tényállás tisztázása képezte a bíróság iránymutatásának tárgyát, jelen alkotmányjogi panasz tárgyát olyan szakértői magatartás alapozza meg, amelyet bírósági ítélet két pontban (3.01. és 3.06.) már a jogszabályi környezet megváltozását **megelőzően megállapított, és szankció végrehajtását rendelte el**, egy harmadik pontban pedig vizsgálat lefolytatását írta elő, amelyet a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara már a Szaktv. hatálybalépését megelőzően is, továbbá a Fővárosi Törvényszék és a Kúria, már az új jogszabályi környezetre hivatkozva megtagadott.

65. A Kúria idézett határozatának tényei nem feleltethetők meg a jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező ügy körülményeinek. Egyrészt egy jogerős bírósági ítélet végrehajtását tagadta meg a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara. Másrészt a vizsgálandó pont (4.05.) körében az új jogszabályi környezetben sem arról van szó, hogy már nem minősülne szakmai szabálysértésnek a cselekmény, csupán az anyagi jogi fogalmak és az ezekhez kapcsolódó új etikai, illetve fegyelmi eljárási formák bevezetése, továbbá a Szaktv. hatályba léptető rendelkezésének visszamenőleges hatályú értelmezése (fegyelmi büntetés a Szaktv. hatálybalépését megelőzően elkövetett fegyelmi vétségekre nem szabható ki) alkotja azt a megváltozott jogszabályi környezetet, amely részben a téves bírói jogértelmezésen is alapulva jöhetett létre.

66. Nem elhanyagolható szempont az alkotmányosság értékelése során, hogy a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara etikai eljárásainak elhúzódása, a bírósági ítéletekben előírtak végrehajtásának elmulasztása szintúgy hozzájárult a jelentős időmúláshoz. A Kúria által helybenhagyott Fővárosi Törvényszék ítélete ekként azt üzeni, hogy az eljárásokat érdemes elhúzni, mivel az időközben bekövetkezett jogszabályi változás – átmeneti rendelkezések híján, vagy a meglévő hatályba léptető rendelkezések szóban forgó értelmezésével – egy etikai eljárásban az amúgy vétkes szakértő felmentéséhez vezethet. Azon túl, hogy a Magyar

Igazságügyi Szakértői Kamara tekintélye ennek eredményeként nem csorbult, a Fővárosi Törvényszék, valamint a Kúria alaptörvény-ellenes jogértelmezése folytán ellehetetlenült az indítványozónak a tartalmilag hatékony jogorvoslathoz való joga.

III./2. A jogorvoslathoz való jog sérelme

67. A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara érvelésével ellentétesen az indítványozó nem a szakvélemény tartalmát kívánta az etikai eljárás során megváltoztatni – ezt az indítványozó az immáron 10 éve húzódó etikai eljárás során egyszer sem kérte – hanem a szakértő által az eljárása során, a szakértői tevékenységre vonatkozó szabályok megsértésének megállapításáért fordult a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamarához, amelynek törvényben meghatározott joga és kötelessége, hogy az etikai – a Szaktv. hatályba lépése óta immáron külön fegyelmi – eljárást lefolytassa. A szabálysértő, illetve etikai vétséget megvalósító szakértői magatartások kiszűrése és szankcionálása önmagában a szakértők szakmai munkájának minőségét befolyásoló tényező, annak okán azonban különösen fontos, hogy az igazságügyi szakértők gyakran kulcsfontosságú szerepet töltenek be a bírósági eljárások során a tények feltárásában. Ennek folytán egy-egy szakvélemény döntő szerephez is juthat a bíróság mérlegelésében, amelynek megfelelő minőségét a szakértőkre vonatkozó szakmai és etikai szabályok betartása, és ezen szabályok betartásának a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara általi megfelelő ellenőrzése szolgálná.

68. Az indítványozó következetes kérelme a Fővárosi Törvényszék, valamint a Kúria előtti – jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező – bírósági eljárásban az volt, hogy [REDACTED] [REDACTED] igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleményadása a szakmai grémium által a jogszabályoknak, és immár a bíróság számos határozatának megfelelően legyen értékelve az etikai szabályok megszegése szempontjából. Ennek azonban a mai napig nem tett eleget a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara, a megsemmisíteni kért, Kúria által helybenhagyott Törvényszéki ítéletekben immáron a megváltozott jogszabályi környezetre hivatkozással. Kiemelendő, hogy a Fővárosi Törvényszék megsemmisíteni kért 26.K.700.124/2019/17. számú ítélete 2019. december 4.-én kelt, maga az etikai eljárás pedig a szakértő ellen 2009. április 9-én indult meg.

69. Az Alkotmánybíróság állandósult gyakorlata értelmében a jogorvoslathoz fűződő jog biztosított, amennyiben valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét érdemben befolyásoló határozat felülvizsgálata érdekében fenn áll a lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. A Fővárosi Törvényszék által is hivatkozott Kpkf.II.37.318/2019/2. számú végzésében a Kúria kimondta, hogy az etikai eljárás kezdeményezője a fegyelmi eljárás kezdeményezőjével azonosan az igazságügyi szakértő eljárásával érintett személyként perindítási joggal rendelkezik. Ezzel összhangban a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara mulasztása a bírósági iránymutatás megismételt eljárásban való végrehajtására vonatkozóan az indítványozó érintettségét és érdekelttségét kellően megalapozza, az alkotmányjogi panasszal megsemmisíteni kért bírósági döntések az érintett helyzetét, jogait lényegesen befolyásolták {17/2015. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [85], 3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [66]}.

70. A jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező ügyben a jogorvoslati fórumhoz fordulás lehetősége adott volt mind a közigazgatási szerv, mind a bíróság szintjén. Az Alaptörvény

[REDACTED]

azonban a bírósághoz, illetve más szervhez fordulás lehetőségén túl megköveteli, hogy „a jogorvoslati jog nyújtotta **jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.** {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]}.”

71. A jogorvoslat ténylegességének követelménye ugyanis leszögezi, hogy „a jogorvoslati fórumrendszer igénybevételét ne gátolják jogszabályi előírások {2/2013. (I. 23.) AB határozat, Indokolás [35], [37], 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [82]}”. Az indítványozó által hivatkozott 157. § (4) bekezdésének rendelkezése („A megkezdett etikai eljárásokban az etikai tanács eljárás megindításáról rendelkező határozatának meghozatalakor hatályos szabályok irányadók.”) lehetővé teszi, hogy az etikai és fegyelmi felelősség Szaktv. általi szétválasztásából, az önálló fegyelmi felelősség szabályainak folyamatban lévő eljárásokra való alkalmazhatatlanságából fakadó konfliktust elkerülje oly módon, hogy a folyamatban lévő eljárásban eddig is alkalmazott Iszaktv. szerinti fogalmi kereteket továbbra is irányadónak tartja (mely fogalmak különben sem feleltethetőek meg a Szaktv. új fogalmi rendszerének, így a Szaktv. az Iszaktv. szerint indult eljárásokban eleve alkalmazhatatlan, ahogyan arra a megsemmisíteni kért határozatok is rámutattak).

72. Az Alaptörvény XXVIII. cikke értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Alappal feltételezhető, hogy egy jogszabálynak, amely etikai, illetve fegyelmi eljárást szabályoz, a törvényben meghatározott célja akkor valósul meg, ha az általa szabályozott eljárásokat le lehet folytatni, valamint az eljárás során kiszabható szankciókat végre lehet hajtani. Az Alkotmánybíróság a 17/2015. (VI. 5.) AB határozatban a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata tekintetében továbbá megállapította, hogy „a közigazgatási határozatok törvényességének bírói felülvizsgálata alkotmányosan nem korlátozódhat a jogszerűség pusztán formális szempontok szerinti, az eljárási szabályok betartására korlátozódó vizsgálatára”, hanem az Alaptörvény XXVIII. cikkére is figyelemmel döntése során abból kell kiindulnia, hogy a jogszabályok „a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak” {17/2015. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [86]–[88]}.

73. A Fővárosi Törvényszék megsemmisíteni kért ítéletében ezen szempontokat kötelees lett volna alapul vennie a Szaktv. 157. § (4) bekezdés értelmezése során is. A vitás bekezdés jogbiztonsággal kapcsolatos érvelése a III./1. részben részletesen kifejtésre került. Azonban külön is érdemes hangsúlyozni, hogy egy jogállamban a törvények jogbiztonság fényében történő értelmezése elengedhetetlen, a jogbiztonság részét pedig az alapvető jogok gyakorlásának, így a jogorvoslathoz való jognak a biztosítása tölti ki – a jogbiztonság részét képező egyéb szempontokkal együttesen – tartalommal.

74. Az Emberi Jogok Európai Bírósága a Kenedi kontra Magyarország [2009. május 26., 47. pont] és Kaić és mások kontra Horvátország [2008. július 17., 40. pont] ügyekben kifejtette, hogy az Emberi Jogok Európai Egyezményének jogorvoslathoz való jogról szóló 13. cikke annak kötelezettségét tartalmazza az államok felé, hogy azok illetékes hatóságai **érvényesítsék** a jogorvoslati lehetőségeket (vö. a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 2. cikk 3. bekezdésének c) pontjával). E körben elképzelhetetlen lenne, hogy a 13. cikk biztosítsa a

jogorvoslat jogát, és előírja annak hatékonyságát, de ne garantálja a sikeresen alkalmazott jogorvoslatok végrehajtását. Amennyiben mégis, az az Emberi Jogok Európai Bírósága szerint **a jogállamiság elvével összeegyeztethetetlen helyzetekhez vezetne.**

75. Az Alkotmánybíróság a 3150/2017. (VI. 14.) AB határozata szerint a jogorvoslat feltétele a hatékonyság, így szükséges, hogy a jogorvoslati jogkör gyakorlójának **érdemi felülbírálatra** legyen lehetősége. Jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező ítéletekben a bíróságok arra az álláspontra helyezkedtek, hogy a jogszabályi változások folytán nincsen törvény adta jogalapja annak, hogy a közigazgatási határozatot érdemben felülbírálják. Ugyanakkor a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **a Szaktv. rendelkezéseinek hatálybalépését követően hozott 34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzésében** a megsemmisíteni kért határozatoktól eltérő megállapításra jutott. Határozatában megerősítette a Fővárosi Törvényszék 6.K.32.593/2011/9. számú ítéletében foglaltakat, emellett megállapította, hogy a megismételt közigazgatási eljárásban **az ügyben hozott korábbi jogerős ítélet iránymutatásainak megfelelő eljárást kell jogszerűnek tekinteni, az ítélet megállapításai jogerősek és végrehajthatóak.** Döntésében kitért a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara által lefolytatott etikai eljárás vizsgálatára megállapítva azt, hogy a jogerős bírósági ítélet előírásaival ellentétesen, **a kérelmezett újból vizsgálódik az Etikai Kódex 3.01. és a 3.06 pontok vonatkozásában,** holott ezen pontok megsértése miatt akár a legenyhébb – figyelmeztetés – fegyelmi büntetést **ki kell szabni** a szakértő részére. A felmentést már önmagában **olyan súlyos eljárási jogszabálysértésnek értékelte, „amit a bíróságnak hivatalból is figyelembe kellett vennie, mert semmisségi okot idéz elő.”** (34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzés 8-9. old)

76. A Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzéséhez képest a kérdéses jogszabályhelyek értelmezésével ellentétes álláspontra helyezkedő, a Fővárosi Törvényszék, valamint a Kúria megsemmisíteni kért bírósági határozataival összhangban álló, a Szaktv. 157. § (4) bekezdésére vonatkozó értelmezése azon túlmenően, hogy az érdemi felülbírálatot, mint a jogorvoslat szükséges elemét egyértelműen figyelmen kívül hagyja, a kiszabott és jogerős szankció végrehajtásának a 3.01. és 3.06. pontokat érintően, továbbá a vizsgálat lefolytatásának megtagadása a 4.05. pontot illetően a jogorvoslat **lényegi, immanens elemének, a jogsérelem orvosolhatóságának lehetőségét** [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.] **vonja meg.**

77. A fentiekben kifejtetteket alapul véve megállapítható, hogy ugyan elvi lehetősége az indítványozónak volt a jogorvoslat igénybevételére, a Fővárosi Törvényszék, továbbá a Kúria a Szaktv. 157. § (4) bekezdésének értelmezésével, továbbá a Szaktv. által az etikai és fegyelmi eljárás elkülönítésével kapcsolatos rendelkezéseinek jelen ügyre való helytelen alkalmazásával **a jogorvoslathoz való jogot kiüresíti,** mivel kizárólag a formális szempontok megvalósulását vizsgálva, az érdemi felülbírálat szándéka nélkül, a vonatkozó jogszabályok céljával ellentétes módon értelmezték a rendelkezésre álló jogszabályokat és az ügy körülményeit. Ezzel a megsemmisíteni kért határozatok nem érvényesítették a jogorvoslat hatékonyságát, sem a jogorvoslat ténylegessége követelményének megvalósulását.

78. A megfelelő jogorvoslat rendelkezésre állása a tisztességes eljárás biztosítéka. Az Alkotmánybíróság szerint „[feltétlen követelmény, hogy az eljáró fórum az eljárási szabályok által

meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassa és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint **érdemben megvizsgálja**” {9/2017. (IV. 18.) AB határozat [21] Indokolás}. Kifejezetten rögzítette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes bírósági eljárás követelményét, mint a jogorvoslathoz való joghoz szervesen kapcsolódó alapjogot.

III./3. A tisztességes eljáráshoz való jog megsértése

79. A megsemmisíteni kért határozatok a jogorvoslathoz való jog sérelmén túl a tisztességes eljáráshoz való jog sérelméhez is vezettek. A Kúria által helybenhagyott Fővárosi Törvényszéki ítélet indokolásában ugyanis a szankcionálás lehetőségének kizártságára (3.01. és 3.06. pontok), továbbá a fegyelmi eljárás elindíthatatlanságára (4.05. pont) hivatkozva az indítványozó által a kereseti kérelmében taglalt eljárásjogi szabálysértéseket érdemben nem vizsgálta.

80. A hatósági eljárások vonatkozásában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék”. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére, mint a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmére abban az esetben alapítható alkotmányjogi panasz, ha a sérelmesnek vélt bírósági eljárás közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt zajlott. {3265/2014. (XI. 4.) AB határozat, Indokolás [23], 3071/2017. (IV. 19.) AB végzés, Indokolás [12]}. A Fővárosi Törvényszék 26.K.700.124/2019/17. számú, a Kúria által Kf.III.37.236/2020/4. számon helybenhagyott ítéletének tárgyát a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara közigazgatási cselekménye (EBE-7-28/2017. számú határozat) jogszerűségének felülvizsgálata képezte.

81. A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara bíróság előtt vitatott EBE-7-28/2017. számú határozatában kizárólag az etikai eljárási szabályzat 4.05 pontjával kapcsolatosan tehetett volna érdemi megállapítást, ugyanakkor a döntését nem támasztotta alá kellően részletes indokolással; nem értékelte a becsatolt orvosszakértői véleményeket, magánszakvéleményeket, azt, hogy iránymutatások, útmutatók, szakmai szabályok és sztenderdek alapján a szakmai szempontoknak megfelelő módon készült-e a szakvélemény. Az eljáró etikai tanács nem küldte meg az indítványozó részére a 2018. szeptember 5-i tárgyalásról szóló jegyzőkönyvet, nem biztosított 15 napot az észrevételezésre, az indítványozó jelzése ellenére sem javította a levelében kifogásolt jegyzőkönyv tartalmát, a módosított jegyzőkönyvet sem küldte meg a részére, nem nyilatkoztatta, hogy az előző eljárás során készült jegyzőkönyvből mely részt kéri átvenni. Az eljáró etikai tanács félreértelmezte a bírósági iránymutatást, nem a szakvélemények minősítése volt a feladata, hanem azok alapján a szakértő eljárása megfelelőségének értékelése, például ██████████ a szakértői véleményében foglaltak figyelembevételével annak megítélése, hogy ██████████ szakértő vétett-e azáltal, hogy nem tartotta be a négy szemköztiség elvét.

82. A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara határozata nem tesz említést a szakértő által készített vizsgálati jegyzőkönyvről, annak ellenére, hogy a 34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzés ennek beszerzésére kötelezte, hozzátéve, hogy amennyiben vizsgálati jegyzőkönyvvel a szakértő nem rendelkezik, akkor azt kell vizsgálni, hogy annak hiánya etikai szabálysértést megvalósított-e. Továbbá figyelmen kívül hagyta az orvosi leleteket, pszichológus véleményeket, a CD-n átadott

hangfelvételt is, és nem döntött az indítványozó édesanyja és a tárgybeli szakvélemény felülvéleményezését végző [REDACTED] igazságügyi pszichológus szakértő tanúmeghallgatására vonatkozó indítványról sem.

83. Az Etikai Tanács az eljárást továbbá alaptalanul függesztette fel az etikai eljárást a 2017. november 24-én kelt, EBE-7-9/2017. sz. határozatával, hivatkozva a PKKB előtt folyamatban levő pótmagánvádas eljárásra. Az eljárás felfüggesztésére az EESZ 16 §-a alapján kizárólag akkor kerülhet sor, ha „az etikai eljárás alapjául szolgáló ügyben bíróság vagy más hatóság jogerős határozatot még nem hozott, az etikai tanács az eljárás megindításával egyidejűleg az etikai eljárást felfüggeszti.” Az alapügy jelen esetben a gyámhivatali eljárás volt, amely már évekkorábban lezárult. A gyámhivatali eljárás tárgyában hozott elsőfokú, 10/2206-17/2008. számú határozat 2008. szeptember 12-én kelt, amelyet másodfokú eljárásban a Közép-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal 2008. november 27-én kelt, B-91-24566/1/2008. számú határozata helybenhagyott.

84. Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB határozat [24] Indokolásában foglalt szempontrendszernek megfelelően a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe sorolja a hatékony bírói jogvédelem követelményét, amely szerint „a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket **érdemben elbírálhassa**”, a véglegesség igényével **érdemben döntsön**. Ezek szerint önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása nem elegendő az eljárási garanciák teljesezéséhez, mivel **a közigazgatási határozatok törvényességének bírói ellenőrzése nem korlátozódhat a formális jogszerűség vizsgálatára**. A tisztességes eljárás követelménye ugyanis **magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is**, amely attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.

85. A Fővárosi Törvényszék azonban az indítványozó kereseti kérelmében foglalt eljárási szabálysértéseket érdemben nem vizsgálta – ennek megfelelően érdemben dönteni sem tudott –, melynek okát a jogszabályi környezet változására alapozta:

„Figyelemmel arra is, hogy az ismertett jogszabályváltozások tükrében az alperes más jogszerű határozatot nem hozhatott, az alperes által elkövetett eljárásjogi szabálysértések, úgymint az előzményi közigazgatási eljárásban felvett jegyzőkönyv kijavításának és megküldésének elmaradása, a jelen per tárgyát képező másodfokú etikai eljárás felfüggesztése, a felperes korábbi jegyzőkönyvekből átvenni kívánt részekről való nyilatkoztatásának, a 2018. szeptember 5-i tárgyalásról készült jegyzőkönyv felperesnek való megküldésének és az észrevételezési jog biztosításának, valamint a szakvélemény készítésekor felvett jegyzőkönyv beszerzésének elmaradása az ügyben hozott döntés érdemére nem volt kihatással. [...] A 34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzés a szakvéleménykészítés megfelelőségének vizsgálatát a hatályos jogszabályok, valamint a bírósági és a közigazgatási eljárás során a kérelmező által többször előterjesztett iránymutatások, útmutatók, szakmai szabályok és sztenderdek alapján írta elő, amely iránymutatás a fentiek szerint okafogyottá vált.” (26.K.700.124/2019/17. számú ítélet, 11-12. oldal)

[REDACTED]

86. A Fővárosi Törvényszék figyelmen kívül hagyta továbbá, hogy a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara a kereset tárgyát képező eljárást megszüntető EBE-7-28/2017 számú határozatában szereplő ellentmondás valódi, ugyanis a határozat 2. oldalán leszögezi, hogy az eljárásban az etikai tanács eljárás megindításáról rendelkező határozatának meghozatalakor hatályos szabályok irányadók, ekként pedig „**az Iszk. [Iszaktv.] és a MISZK [Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara] korábbi Etikai Kódexe és eljárási szabályzata szerint kell eljárni**”. Ennek ellenére a határozat 3. oldalán már azt fejtí ki, hogy a 157. § (4) bekezdésének a 93. § alkalmazhatóságára vonatkozó rendelkezése okán a 2018-as évben – a határozat meghozatalának éve – fegyelmi büntetés nem szabható ki.

87. A Szaktv. hatályba léptető rendelkezései között szereplő 157. § (4) bekezdésének együttes értelmezése a Szaktv. 93. § (1) bekezdésével és 130. §-ával, ezzel az etikai és fegyelmi vétség új fogalmainak a megsemmisíteni kért határozat tárgyát képező – 10 éve kezdődött – etikai eljárásra való vonatkoztatásával kapcsolatos alkotmányossági aggályok a III./1. és III./2. részben kifejtettekén túl az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát is sérti. A Kúria által helybenhagyott Fővárosi Törvényszék ítélete az érdemi vizsgálat lefolytatásának mellőzését ugyanis az új jogszabályi környezetben a szankcionálás lehetőségének kizártságára (3.01. és 3.06. pontok), továbbá a fegyelmi eljárás megindíthatatlanságára (4.05. pont) alapozta. Ezzel önnön bírói mérlegelésének terjedelmét **a közigazgatási határozat formális jogszerűségi felülvizsgálatára korlátozta**. Elejét vette annak, hogy a kérelmet **érdemben elbírálja**, végeredményben **a hatékony jogvédelem igényétől vonta meg** az indítványozót jogszerűtlenül.

88. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata értelmében a „tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95]”. Az eljárás tisztességességét elsősorban a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével lehet megállapítani, de meghatározhatók általánosan érvényesítendő követelmények.

89. Ilyennek minősül bírósághoz fordulás jogán {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosításán {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánosságán és a bírósági döntés nyilvános kihirdetésén {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság követelményén {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]}, valamint a független és pártatlan eljáráson {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]} túl a perek **ésszerű időn belül való befejezése** {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [38]}.” {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}.

90. Az Alaptörvény – az Alkotmány szövegéhez képest – már a tisztességes eljáráshoz való jog részelemeként rögzíti az ésszerű határidőn belüli elbírálás követelményét. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor arra is felhívta a figyelmet, hogy „már korai határozataiban is foglalkozott a bírósági eljárás ésszerű időn belüli befejezésének követelményével, és noha ezen elvárás az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében szövegszerűen nem szerepelt, azt a tisztességes eljárás részjogosítványaként kezelte” {pl. 38/1991. (VII. 3.) AB határozat, ABH 1991, 183–184.,

994/D/2005. AB határozat, ABH 2010, 1527, 1533., 3024/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [18]}. Ezért az Alaptörvényben biztosított azon jogok körébe tartozik, amelyek sérelme alkotmányjogi panasz alapját képezheti {3174/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [18]}.

91. Az ésszerű időn belüli hatósági döntéshozatal követelménye olyan kiemelt fontosságú alapelv, amely szövegszerűen az új Etikai Eljárási Szabályzatban immáron nevesítésre is került, az eljárás tisztességes lefolytatásának és befejezésének elve mellett. Ugyan a [REDACTED] szakértővel szemben indult etikai eljárás időpontjában hatályos Etikai Eljárási Szabályzatban szó szerint még nem szerepelt, maga az elv az Alkotmánybíróság tisztességes eljáráshoz való jogot illető következetes gyakorlatában ettől függetlenül létezett, így az ésszerű időn belüli hatósági döntéshozatal elve az etikai eljárás megindításának kezdetétől az eljárás alkotmányos mércéjéül szolgálhatott.

92. Az etikai eljárás a szakértő ellen 2009. április 9-én indult meg, azt az első fokon eljáró Budapesti Igazságügyi Szakértői Kamara felfüggesztette, mivel a gyámhivatali intézkedés tárgyában a másodfokú határozat ellen az indítványozó keresettel élt. Ezt követően a folytatott etikai eljárást a 2010. június 17-én kelt határozatával megszüntette, arra a megállapításra jutva, hogy a szakértő etikai vétséget nem követett el. Az indítványozó a döntés ellen fellebbezett, melynek nyomán eljáró Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara másodfokú etikai tanácsa a 2011. május 11-én kelt MISZK-OEB-25/2010. számú határozattal az elsőfokú döntést helybenhagyta. Az indítványozó ezen előzményeket követően fordult keresettel a bírósághoz.

93. A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamarát még az új Szaktv. hatályba lépése előtt két bíróság kötelezte a bíróság által megállapított szankció végrehajtására (3.01. és 3.06. pontok), valamint a megfelelő etikai eljárás lefolytatására (4.05. pont). Tette ezt a Fővárosi Törvényszék a 2012. október 25-én kelt 6.K.32.593/2011/9. számú ítéletével, majd Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2016. február 25-én hozott 20.K.34.598/2014/20. számú ítéletével, amely határozatot a Kúria a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara felülvizsgálati kérelmére eljárásjogi szabálysértés okán – az eljárást nemperes eljárásban kellett volna lefolytatni – hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárásra kötelezte, amely megismételt eljárás során a bíróság a Kúria végzésének megfelelően a 2017. június 8-án kelt 34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzéssel a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara MISZK-OEB-40/2013. számú határozatot hatályon kívül helyezte, és a Kamarát új eljárás lefolytatására kötelezte.

94. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzése csupán az Etikai Kódex 4.05. pontjával kapcsolatosan rendelkezett a vizsgálat lefolytatásáról. A korábbi Etikai Kódex 3.01. és 3.06. pontjai kapcsán sem eljárás lefolytatását, sem a fegyelmi büntetés körében történő mérlegelést, hanem a bíróság által megállapított büntetés kiszabását, mint a bírósági ítéletben foglaltak végrehajtását írta elő.

95. Azonban a 34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzéssel ellentétesen, a Magyar Igazságügyi szakértői Kamara Etikai Bizottsága EBE-7-28/2017. számú határozatában az érdemi döntési kötelezettségén túlterjeszkedett, mivel a bíróság által már megállapított (lsd. 6.K.32.593/2011/9. számú ítélet) fegyelmi büntetést nem végrehajtotta, hanem azt felülírta arra hivatkozva, hogy a megjelölt etikai vétségek esetén fegyelmi büntetés nem szabható ki, ezen kívül pedig a hatályos

[REDACTED]

Etikai Kódex szerint már nem minősülnek etikai vétségnek a bíróság által megállapított cselekmények, így etikai eljárás különben sem indítható ezekkel kapcsolatban.

96. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának Alkotmánybíróság által is hivatkozott {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [16]} joggyakorlata a nemzeti bíróságok határozatainak végrehajtásával összefüggésben rögzítette, hogy „a kötelező erejű és végrehajtható határozatokban foglaltak **teljesíthetlensége vagy kikényszerítésének elmaradása** csakúgy, mint a **végrehajtásának ésszerűtlen késleltetése, elhúzódása sérti az Egyezményben 6. Cikk (1) bekezdésében megfogalmazott követelményrendszert.** A Bíróság olvasatában a szerződő országok végrehajtási jogszabályainak összetettsége nem mentesítheti az államokat azon kötelességük alól, hogy mindenki számára **garantálják** az Egyezmény 6. Cikk (1) bekezdésében rejlő, kötelező erejű és **végrehajtható ítéletek ésszerű időn belül történő kikényszerítését.**” A bírósághoz fordulás joga ugyanis „meddő lenne, ha egyúttal nem fogná át azt az igényt is, hogy a **kötelező erővel rendelkező és végrehajtható bírósági vagy hatósági határozatban előírtaknak a valóságban is érvényt lehessen szerezni**”. {EJEB, Burdov kontra Oroszország, (33509/04), 2009. január 15., 65–70. bekezdések; ezzel egyezően lásd még: EJEB, Edoardo Palumbo kontra Olaszország (15919/89), 2000. november 30., 34–48. bekezdések, EJEB, Immobiliare Saffi kontra Olaszország, [C] (22774/93), 1999. július 28., 62–75. bekezdések; EJEB, Lo Tufo kontra Olaszország, [GC] (64663/01), 2005. április 21., 53–55. bekezdések}.

97. Az idézett, Alkotmánybíróság által is a jogvédelem minimális mércéjeként elfogadott {32/2012. (VII. 4.) AB határozat, Indokolás [41]; legutóbb megerősítve: 8/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [48]} nemzetközi joggyakorlat értelmében a jogszabályi környezet megváltozásától függetlenül, **önmagában az ésszerűtlen időmúlás** is a hatósági eljárás alkotmányosságának sérelmét okozza. E körben értékelendő, hogy a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara eljárás elhúzódását eredményező magatartása – az eljárás ésszerű időn belül való befejezése követelményének sérelmén túl – járult hozzá ahhoz, egyáltalán létrejöhetett olyan helyzet, hogy a jogszabályi környezet jelentősen megváltozzon.

98. Az Emberi Jogok Európai Bírósága kiemelte továbbá, hogy az időmúlás kérdésében a 6. cikk szerinti tisztességes eljáráshoz való jog megvalósulása tárgyában **az eljárás abszolút időtartamát is vizsgálat alá kell vetni**, mert előfordulhat olyan eset, hogy az eljárás bizonyos szakaszai megfelelő tempóban haladnak, de annak egésze mégis túllépi az ésszerű időtartamot (O’Neill és Lauchlan kontra Egyesült Királyság, (41516/10, 75702/13), 2016. június 28., 95. pont, Moreno Carmona kontra Spanyolország, (26178/04), 2009. június 9., 63. pont, Ruotolo kontra Olaszország, 1992. február 27., 17. pont).

99. Az Alkotmánybíróság, valamint a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróság joggyakorlatát a jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező ügy tényeire vonatkoztatva a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésének komoly aggálya merül fel, mivel a jelentős – 10 éves – időmúlás az indítványozónak komoly jogsérelmet okozott. A Szaktv. hatályba léptető rendelkezése 157. § (4) bekezdését aszerint értelmezték a megsemmisíteni kért határozatok, hogy a jogbiztonság, a törvény célja, valamint a hatékony jogorvoslathoz való jog mellőzésén keresztül a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara eljárási szabálysértéseit érdemben ne vizsgálják, ezzel egy további alkotmányos jog, a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét is előidézve.

100. Mivel a jelentős időmúlás önmagában is felveti a közigazgatási határozat alaptörvényellenességét, a Fővárosi Törvényszéknek érdemben vizsgálnia kellett volna a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara magatartását egyrészt a kereseti kérelem tartalmával összefüggésben, másrészt a folyamatban lévő eljárás egészét tekintve is, az etikai eljárásnak ugyanis az eljárás 2009. április 9-i megindulása óta ugyanazon felek között, ugyanazon jogvita szolgál alapul. Előbbieket a Kúriának is figyelembe kellett volna vennie a fellebbezés elbírálása során. Elvi jelentőségű továbbá, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikke értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Mivel a Kúria által helybenhagyott Fővárosi Törvényszék ítélete az alkotmányos összhangot a kereset tárgyát képező ügyben elmulasztotta megvizsgálni, komoly aggály merül fel a tekintetben, hogy „a bíróság helyben hagyott egy jogszabálysértő közigazgatási határozatot, ezzel mintegy „elfogadva” az alaptörvény-ellenességet. {3071/2017. (IV. 19.) AB végzés, Indokolás [12]}”.

101. Nyilatkozom, hogy az indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

102. A fentiekben részletesen kifejtettek alapján az indítványozó határozottan kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 26.K.700.124/2019/17. számú ítélete és a Kúria, mint másodfokú bíróság Kf.III.37.236/2020/4. számú ítélete Alaptörvény-ellenességét és a határozatokat semmisítse meg. Egyúttal kéri annak megállapítását, hogy az eljárást meg kell ismételni. Végül az indítványozó határozottan kéri az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 157. § (4) bekezdésére alaptörvény-ellenességének megállapítása és ex tunc hatályú megsemmisítését.

Budapest, 2020. december 27.

[REDACTED]
indítványozó

képv.: *Peterfi*

Dr. Péterfi Vera
ügyvéd
[REDACTED]

[REDACTED]